

An Ethnolinguistic Dictionary of Bulgarian Folk Medicine
Mariyana Vitanova, Vanya Micheva, Yoanna Kirilova,
Kalina Micheva-Peycheva, Nadezhda Nikolova.
Sofia: Prof. Marin Drinov Publishing
House of the Bulgarian Academy of Sciences, 2021, 368 p.
ISBN 978-619-245-096-0

ABSTRACT

Health and illness are two of the most important aspects of human life. From birth to death, human life is a constant movement from a state of normalcy to pathology. Throughout the ages, traditional folk culture has developed a system of healing practices and magic rituals for curing and protecting from different diseases. Folk remedies often combine empirical rationalism with magical notions.

The Ethnolinguistic Dictionary of Bulgarian Folk Medicine presents the concepts of *health* and *illness* in the Bulgarian linguistic picture of the world in diachrony and synchrony by studying their linguistic representations in medieval manuscripts and in the dialects spoken in the entire Bulgarian language territory. The lexemes in the thematic groups of *health* and *illness* reveal the knowledge and experience of the Bulgarian people in healing and preventing diseases and the place of physical and mental health in its value system.

A distinguishing feature of dialect names for diseases is their polysemy both within individual dialects and across the macrodialectal system.

The personification of illnesses and the association of their manifestation with supernatural forces have given rise to numerous euphemisms. Under the influence of official medicine, new lexemes, usually loanwords, for naming healthcare facilities, medicines and other concepts, have entered the dialects.

The Dictionary enriches the description of yet another fragment of folk culture in a lexicographically systematised form. It will be a fascinating resource both for experts and a

Марияна Витанова, Ваня Мичева, Йоанна Кирилова,
Калина Мичева-Пейчева, Надежда Николова

broader audience. The Dictionary continues the work and enriches the existing resources in Bulgarian ethnolinguistic lexicography, a field in whose advancement the Institute for Bulgarian Language Prof. Lyubomir Andreychin plays a leading role.

Етнолингвистичен речник на българската народна медицина
Марияна Витанова, Ваня Мичева, Йоанна Кирилова,
Калина Мичева-Пейчева, Надежда Николова.
София: Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“, 2021, 368 с.
ISBN 978-619-245-096-0

РЕЗЮМЕ

Здравето и болестта са два от най-важните аспекти в човешкия живот. От раждането до смъртта животът на човека е движение между състояние на нормалност и патология. Традиционната народна култура развива през вековете система от лечебни практики и магически обреди за лечение и предпазване от различните заболявания. В използваните средства често се преплитат елементи от емпиричен рационализъм и магични представи.

Етнолингвистичният речник на българската народна медицина представя концептите *здраве* и *болест* в българската езикова картина на света в диахронен и синхронен аспект, като проучва техните езикови репрезентанти в средновековни ръкописи и в диалектите от цялото българско езиково землище. Лексемите от тематичните групи *здраве* и *болест* разкриват познанията и опита на българина в лечението и профилактиката на болестите, мястото на физическото и психическото здраве в неговата ценностна система. Отличителна особеност на диалектните названия за болестите е тяхната многозначност, както в рамките на отделните говори, така и в макродиалектната система. Персонифицирането на болестите и свързването на поява им със свръхестествени сили е причина за наличието на многобройни евфемизми. Под влияние на официалната медицина в диалектите навлизат и нови лексеми, обикновено заемки, за номиниране на болнични заведения, лечебни средства и др.

Речникът допълва в лексикографски систематизиран вид още един фрагмент от народната култура и би представлявал интерес както за специалистите от научната общност, така и за по-широка читателска аудитория. Той продължава и обогатява етнолингвистичната лексикография в България, за развитието на която Институтът за български език „Проф. Л. Андрейчин“ има водеща роля.